

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Трявна, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРЯВНА в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЯРА ПЕТРАКИЕВА

при участието на секретаря Валентина Г. Н.
като разгледа докладваното от ВЯРА ПЕТРАКИЕВА Гражданско дело № 20234240100219 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.124 ал.1 ГПК.

В исковата молба на И. Г. Б. против Държавата на РБ, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, се твърди, че ищецът е собственик на недвижим имот, находящ се в гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. * и представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 73403.501.2392.1.4 по КК и КР на гр. Трявна, с предназначение: жилище, апартамент със з.п. 41,33 кв.м. За този имот имало съставен Акт за държавна собственост №777/08.08.1994 г., одобрен от Кмета на Община Трявна. Според него, имотът е бил предоставен в оперативно управление на ЕТД „Ланатекс“. На основание чл.17а от ППДОП /отм./, от датата на предоставяне в оперативно управление държавата престанала да бъде собственик. Дружеството, преобразувано в акционерно, не било пререгистрирано в срока по §4 ал.1 ДР на ЗТРРЮЛНЦ и на основание §5 ал.2 от ДР на ЗТРРЮЛНЦ, считано от 01.01.2012 г. дейността му била прекратена, а на основание §5г ал.4 от ДР на ЗТРРЮЛНЦ и заличено. Твърди се в исковата молба, че до средата на 2001 г. в имота живяла майката на ищеца, по силата на договор за наем с „Ланатекс“ АД. През лятото на 2001 г. тя напуснала жилището, без да предава държането в него и то останало празно. В края на 2001 г. ищецът, който нямало къде да живее, се нанесъл в имота. Знаейки, че дружеството – собственик се дезинтересирало отдавна от апартамента и не събира наеми за него и за всички жилища в сградата, той започнал да гледа на него като на собствен имот и манифестирал пред всички лица поведение на собственик. Представители на „Ланатекс“ АД или на друго трето лице никога не били идвали и не заявявали претенции към жилището. Така владението на

ищеца продължило повече от 10 години и тогава той решил да се снабди с нотариален акт по реда на чл.587 ал.2 ГПК, но се установило, че за всичките 12 апартамента в сградата има съставен Акт за държавна собственост №779/08.08.1994 г., одобрен от Кмета на Община Трявна. Заедно с още 6 лица ищецът подал искане до Областен управител на Област Габрово за отписване на сградата от актовете книги за държавна собственост, но то не било удовлетворено. Ето защо ищецът преустановил действията по снабдяване с документ за собственост, но продължил да владее имота явно и необезпокоявано, декларирал го и започнал да плаща данъци за него. След като минали още 10 години ищецът отново се опитал да се снабди с документ за собственост, но отново установил, че имотът не е отписан от актовете книги за държавна собственост. Наличието на такъв акт за държавна собственост представлявало пречка ищецът да се снабди с нотариален акт по реда на обстоятелствена проверка, като единствен път за защитата му оставал установяване правото му на собственост по съдебен ред.

Претендира се в исковата молба да се постанови съдебно решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 73403.501.2392.1.4 по КК и КР на гр. Трявна, с предназначение: жилище, апартамент със з.п. 41,33 кв.м., подробно описан в исковата молба. Претендира се и присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът Държавата на РБ, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, чрез пълномощник Областен управител на Област Габрово, взима становище за недопустимост и неоснователност на предявения иск, като сочи следните съображения за това: Според твърдението в исковата молба, за процесния имот имало сключен договор за наем с майката на ищеца, който не бил прекратен, а останал в сила. 1. Съществуването на наемно правоотношение се явявало пречка за придобиване на имота по давност от членовете на семейството на наемателя, които обитавали имота на същото основание; 2. За имота имало постановен отказ от деактуването му като държавен; 4. Възможността за придобиване на държавен имот по давност се отнасяла само до имоти частна държавна собственост и началният момент бил 01.06.1996 г., с влизане в сила на чл.7 ал.3 из.1 пр.2 от Закона за държавната собственост. 10-годишният давностен срок, считано от 01.06.1996 г. не бил изтекъл, тъй като с §1 от Закона за допълнение на Закона за държавната собственост срокът бил спрян, считано от 31.05.2006 г. С обявяването на тази разпоредба за противоконституционна не се засягал досегашният му ефект, т.че от 31.05.2006 г. до 08.03.2022 г. давността била спряна. Такава не течала и по време на висящност на настоящия спор. Ето защо давността за придобиване по давност на процесния имот не бил изтекъл, независимо дали била упражнявана трайно и необезпокоявано фактическа власт.

В съдебно заседание ищецът, чрез пълномощника си адв. Г. Н., поддържа предявения иск. Ответникът Държавата на РБ, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, чрез пълномощник Областен управител на Област Габрово, упълномощил юрисконсулт К., поддържа становището в писмения отговор, с което се оспорва предявения иск. Прави възражение и за недопустимост на предявения иск, поради предявяването му срещу ненадлежен ответник. Счита, че такъв е търговското дружество „Ланатекс“, на когото бил предоставен процесният имот за стопанисване и управление.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, писмени и гласни, съдът намира следното за установено от фактическа страна:

Не е спорно по делото, че ищецът обитава жилище, находящо се в гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. *. Същото представлява САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 73403.501.2392.1.4 по КК и КР на гр. Трявна, одобрени със заповед №РД-18-21/12.05.2010 г. на ИД на АГКК – Габрово, последно изменение със заповед КД-14-07-60/02.02.2011 г. на Началника на СГКК – Габрово, който самостоятелен обект се намира в сграда №1, разположена в ПИ с идентификатор 73403.501.2392, с предназначение – ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, брой нива – 1, с площ 41,33 кв., заедно със съответните идеални части от общите части на сградата, при граници: на същия етаж - 73403.501.2392.1.5, 73403.501.2392.1.3, под обекта – няма, над обекта - 73403.501.2392.1.10. На адреса на самостоятелния обект ищецът е регистриран, считано от 28.09.1999 г., съобразно удостоверение за промени на настоящ адрес изх. №22/08.02.2024 г. на Община Трявна.

Не е спорно също по делото, а това се установява и от удостоверение изх.№ДС-01-313(1) от 16.02.2023 г. на Областен управител на Област Габрово, че относно обитаваното от ищеца жилище има съставен Акт за държавна собственост №779/08.08.1994 г., с който на основание чл.81 ал.3 от Наредбата за държавните имоти е актуван като държавен имот – сграда общежитие /12 апартамента/ с площ 271 кв.м. на ет.ІІ, построена през 1970 г. Според акта, имотът е предоставен за оперативно управление на ЕТД „Ланатекс“ гр. Трявна.

Във връзка с подадено от ищеца искане вх.№ДС-01-1069/02.06.2023 г. за отписване от актовете книги за имотите – държавна собственост на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 73403.501.2392.1.4, пред Областен управител на Област Габрово е образувана преписка и по нея издадена заповед №ДС-02-158/25.09.2023 г., с която отписването е отказано. В мотивите на заповедта е посочено, че за отписване от актовете книги е нужно да се установи, или че имотът е неправилно актуван като държавна собственост, или че основанието за актуването му е отпаднало, а заявителят не представя документи за собственост на имота, чието деактуване желае.

Видно от искане вх.№ДС-01-1498/01.11.2023 г., от Областен управител на

Област Габрово е поискано отписване от актовете книги за държавна собственост на двуетажна масивна сграда – общежитие с идентификатор 73403.501.2392.1 по КК и КР на гр. Трявна, състоящ се от 12 апартамента. Едно от лицата, отправили това искане е ищецът И. Г. Б.. Според посоченото в него, на пет от намиращите се в сградата апартаменти е прехвърлено правото на собственост, а за останалите седем лица не могат да се снабдят с документи за собственост, тъй като има съставен акт за държавна собственост.

От писмо №11-00-22/22.02.2024 г. на Министерството на икономиката се установява следното относно „Ланатекс“ АД гр. Варна:

I. Относно правния статус на „Ланатекс“ АД гр. Варна

Със заповед №РД-17-159/05.08.1991 г. на министъра на индустрията, търговията и услугите фирма „Ланатекс“ – Трявна е преобразувана в еднолично дружество с ограничена отговорност и наименование „Ланатекс“ ООД. Същото е вписано в регистъра на търговските дружества с решение от 03.10.1991 г. по ф.д. №2532/1991 г. на Габровски окръжен съд с предмет на дейност: производство и търговия в страната и чужбина с вълнени и вълнен тип тъкани и изделия от тях, в основната сфера на дейност – текстилна и трикотажна промишленост с капитал 8 484 000 неденоминирани лева, разпределен в 8 484 дяла по 1000 неденоминирани лева. Едноличното дружество поема правата и задълженията на държавна фирма „Ланатекс“ АД гр. Трявна /обн. ДВ бр.97 от 26.11.1991 г./.

С решение от 18.01.1995 г. по ф.д. №2532/1991 г. на ГОС е увеличен капитала на „Ланатекс“ ЕООД гр. Трявна от 8 484 000 неденоминирани лева на 89 012 000 неденоминирани лева, разпределен в 89 012 дяла по 1000 неденоминирани лева всеки /обн. ДВ бр.107/17.12.1996 г./.

Със заповед РД-17-239/23.10.1995 г. на министъра на промишлеността „Ланатекс“ ЕООД гр. Трявна е преобразувано в „Ланатекс“ ЕАД гр. Трявна с капитал 89 012 000 неденоминирани лева, разпределен в 89 012 поименни акции с номинал 1000 неденоминирани лева всяка. Преобразуването е регистрирано по ф. дело №2532/1991 на ГОС /обн. ДВ бр.80/16.09.1997 г./.

През 2000 г. капиталът на „Ланатекс“ ЕАД гр. Трявна е деноминиран на 89 012 лв., разпределен в 89 012 поименни акции с номинал 1 лев всяка една.

С решение от 01.11.2001 г. по ф.д. №2532/1991 г. на ГОС е променена фирмата на дружеството от „Ланатекс“ ЕАД гр. Трявна в „Ланатекс“ АД гр. Трявна /обн. ДВ бр.41/23.04.2002 г./.

С решение от 14.08.2002 г. по ф.д. №5658/2002 г. на Софийски градски съд е преместено седалището и адреса на управление от гр. Трявна, ул. „Ангел Кънчев“ №148 в гр. София, район Средец, ул. „Мизия“ №1 ет.2 /обн. ДВ бр.106/12.11.2002 г./.

С решение от 24.06.2004 г. по ф.д. №5658/2002 г. на СГС е преместено седалището и адреса на управление в гр. София, район Овча купел, бл. „Рачка“ №34 ет.6 ап.17 /обн. ДВ бр.55/05.07.2005 г./.

С решение от 03.02.2005 г. по ф.д. №5658/2002 г. на СГС е преместено седалището и адреса на управление от гр. София, район Овча купел, бл. „Рачка“ №34 ет.6 ап.17 в гр. Варна, ул. „Подвис“ №29 стая 210 /обн. ДВ бр.93/22.11.2005 г./.

Дружеството „Ланатекс“ АД гр. Варна не е пререгистрирано по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Съгласно §5 ал.2 от ПРЗ на ЗТРРЮЛНЦ, дейността на търговските дружества и кооперациите, за които не е направено искане за пререгистрация до 31.12.2011 г. се прекратява на 01 януари 2012 г. и същите съгласно §5г ал.4 на същия закон след 31 януари 2017 г. се смятат за заличени, а когато за заличен по силата на закона търговец бъде открито имущество, лицата по §5а ал.2 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ могат да подадат заявление за ликвидация и след този срок по реда на чл.273 ал.2 ТЗ, но не по-късно от 31.12.2022 г.

Фирмените дела на прекратените и служебно заличените търговци и клонове на чуждестранните търговци, както и фирмените дела на прекратените по §5 ал.2 и непререгистрирани търговски дружества и кооперации се архивират и съхраняват в съответния съд по последната регистрация. Те се унищожават в предвидените срокове, но не по-рано от 01 януари 2017 г. – за едноличните търговци и клоновете на чуждестранни търговци по §5 ал.1, и не по-рано от 01 февруари 2002 г. – за непререгистрираните търговски дружества и кооперации по §5 ал.2. Съдът по последната регистрация предоставя достъп до архивираните фирмени дела и фирмените регистри на съдилищата и издава преписи от документите, съдържащи се в тях относно непререгистрираните търговски дружества и кооперации и за служебно заличените еднолични търговци и клонове на чуждестранни търговци.

II. Относно приватизацията на „Ланатекс“ АД гр. Варна

Приватизацията на „Ланатекс“ ЕАД гр. Трявна е извършена на Централизираните публични търгове от Агенцията за приватизация, сега Агенция за публичните предприятия и контрол, през 2002 г., 2003 г., 2004 г., като са продадени общо 72 607 броя държавни акции.

С протоколно решение №20/10.03.1998 г. по реда на чл.18 от отменения Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия е определено обезщетение на наследниците на акционери в бивше „Свети Георги“ АД гр. Трявна в размер на 16 405 броя акции от капитала на „Ланатекс“ ЕАД гр. Трявна.

III. Относно недвижим имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор 73403.501.2392.1.4

В Министерството на икономиката и индустрията липсват данни в чии активи е включен самостоятелен обект в сграда с идентификатор 73403.501.2392.1.4, описан в АДС №779/08.08.1994 г., находящ се в гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. *.

Съобразно приложена по делото фирмена справка на „Ланатекс“ АД, дружеството е вписано на 21.03.2005 г., въз основа на решение №1785/21.03.2005 г. по ф.д. №505/2005 г. на Варненски окръжен съд, със седалище в гр. Варна и място на извършване на дейност в гр. Трявна, при форма на собственост – 54,97% частна /група физически лица/ и 45,03% държавна /чрез Министерството на икономиката/.

Според удостоверение за съпруг/а и родствени връзки №ЕО-ТР-16-001/08.01.2024 г. на Община Трявна, ищецът И. Г. Б. е син на Н. Г.а Н..

От приложените по делото приходни квитанции за платен данък за имота в гр. Трявна, на ул. „Б.“ №* ет. *, ап. * е видно, че апартаментът е деклариран от ищеца И. Г. Б. и за него са плащани данък сгради и такса битови отпадъци през 2014 г., през 2019 г., през 2022 г.

Във връзка с доказване на основанието за придобиване на процесния апартамент от ищеца, а именно – по давност, чрез владение след 2001 г., по делото са разпитани трима свидетели: Г. Т. М., А. В. Й. и Г. В. Й.

Свидетелят Г. М. живее на съпругески начала със сестрата на ищеца. Същият свидетелства, че още от началото на познанството му с нея ищецът живее в апартамент на ул. „Б.“ №* в гр. Трявна. В жилището живеят той и майка му. Заживели в него, след като майката на ищеца започнала работа в „Ланатекс“ и го взела под наем. Първоначално заплащали наем, но впоследствие, през около 2001-2002 г., спрели да им събират наем. Тогава или малко след това майката на ищеца спряла да работи в „Ланатекс“, след което за няколко месеца двамата с ищеца отишли да живеят на село. След това се върнали в апартамента и живеят там и до ден днешен, като майката на ищеца често си ходи на село и не пребивава постоянно в него. Свидетелят заявява, че не знае дали ищецът е уведомявал „Ланатекс“, че ползва имота, но никой не му е пречил да живее в него и той се чувствал като негов собственик. Направил подобрения в имота, като сменил дограмата, ремонтирал кухнята, банята, сменял мебелировка.

Свидетелят А. Й. е приятел от ученическите години на ищеца, който сочи, че ищецът живее в апартамент на ул. „Б.“ №* ет. *, ап. * малко след 2000 г. Майка му била на квартира в жилището, докато работела в „Ланатекс“. След това се изнесли „за някоя и друга година“ и после ищецът се върнал в жилището сам. Не заплащал наем за ползването му. Заявявал, че имотът е негов. Извършил ремонти в него – сменял прозорци, боядисвал, сменял дограма. Майката на ищеца сега живеела предимно на село и понякога ходела на гости на сина си. След 2000 г. се изнесла и оттогава ищецът живеел сам.

Свидетелят Г. Й. е също познат от над 20 години с ищеца. Заявява, че същият живее в апартамент на първия етаж на ул. „Б.“ №* в гр. Трявна, в нещо като общежитие. Първоначално в него живели той и родителите му. После баща му починал и двамата с майка му отишли за известно време на село. После се върнали. Сега майка му си живее на село и само от време на време идвала. Ищецът не заплащал наем за имота, правил вътрешни ремонти в него. Никой не бил водил спорове с него за ползването му.

При гореустановеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният по делото иск е установителен и има за правно основание чл.124 ал.1 ГПК.

Абсолютна положителна предпоставка за допустимост на установителния иск е наличието на правен интерес. Съгласно Тълкувателно решение №*/27.11.2013 г. по т.д. №*/2012 г. на ОСГТК на ВКС, ищецът има правен интерес да предяви отрицателен установителен иск за собственост, ако притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на собственика. В случая е налице правен интерес за ищеца от предявения положителен установителен иск за собственост срещу Държавата, поради следното:

Относно сградата, в която се намира процесният апартамент, има съставен АДС №779/08.08.1994 г. и Областен управител на област Габрово /осъществяващ държавното управление по места, съгласно чл.3 от Устройствения правилник на областните администрации/ отказва деактуването на имота като държавен, като по този начин ответникът оспорва претендираното от ищеца по делото право на собственост, което обосновава наличието на правния интерес от предявяването на установителния иск за собственост.

Същевременно с това, от данните по делото се установява и следното, което също обосновава правния интерес на ищеца от предявяване на установителен иск за собственост срещу Държавата, а именно: Въз основа на събраните по делото писмени доказателства безспорно се установи, че сградата, в която се намира процесният апартамент, е била държавна собственост, която е прекратена и трансформирана в право на собственост на едноличното търговско дружество с държавно имущество „Ланатекс“, след като е била предоставена за негово стопанисване и управление и включена в активите на дружеството. Впоследствие, през 2002 г., 2003 г. и 2004 г. е извършена приватизация на дружеството. След нея то е с наименование „Ланатекс“ АД, а капиталът му е, както следва: 54,97%, частна собственост и 45,03% държавна собственост. Дружеството не е пререгистрирано по Закона за търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Съгласно §5 ал.2 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ, дейността на търговските дружества и кооперациите, за които не е направено искане за пререгистрация до 31.12.2011 г. се прекратява на 1 януари 2012 г., а по силата на §5г ал.4 от същия закон, търговските дружества и кооперациите с прекратена дейност, които към 31 януари 2017 г. не са пререгистрирани, се смятат за заличени. Когато за заличен по силата на закона търговец бъде открито имущество, разпоредбата на §5г ал.5 ЗТРРЮЛНЦ сочи, че лицата по §5а ал.2 на ЗТРРЮЛНЦ /съдружник; акционер; член-кооператор или техен наследник; член на управителен орган на непререгистриран търговец; търговец, в който съдружник е непререгистрирано търговско дружество или кооперация; кредитор на непререгистриран търговец; кредитор на съдружник в непререгистрирано търговско дружество; държавен орган; орган на местно самоуправление/ имат възможността да подадат заявление за ликвидация и след този срок по реда на чл.273 ал.2 ТЗ, но не по-късно от 31.12.2022 г. В случая, поради непререгистрирането си в срока по §5г ал.4 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ, считано от 01.02.2017 г. „Ланатекс“АД се счита за заличен търговец, а със заличаването му същият е загубил своята правосубектност и не може да бъде надлежна страна в гражданския процес. По отношение на имуществото му е съществувала възможността по §5г ал.5 на ЗТРРЮЛНЦ, а именно – лица измежду визираните в §5а ал.2 ЗТРРЮЛНЦ да поискат откриване на производство по ликвидация, в срок до 31.12.2022 г. Такова лице по §5а ал.2 ЗТРРЮЛНЦ е и Държавата, чрез Министъра на икономиката, като акционер в капитала на заличеното „Ланатекс“АД. До изтичането на срока по §5а ал.2 ЗТРРЮЛНЦ Държавата, както и другите предвидени в закона лица, не е инициирала реализиране на предвидената в закона възможност. При това положение и доколкото Държавата е имала качеството на акционер на заличеното търговско дружество „Ланатекс“АД, притежаващ 45,03% от капитала му, е налице също правен интерес у ищеца от предявения установителен иск за собственост срещу ответника.

Поради изложените по-горе съображения е неоснователно възражението на ответника за недопустимост на предявения иск, поради непредявяването му срещу надлежния ответника „Ланатекс“АД, който както бе посочено е заличен търговец, който не може да бъде надлежна страна в процеса.

По основателността на предявения иск:

Предявеният иск по реда на чл.124 ал.1 ГПК е за признаване за установено, че ищецът е собственик на апартамент, находящ се в гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. *, на основание изтекла в негова полза 10-годишна придобивна давност. Твърденията са, че ищецът владее непрекъснато имота като свой собствен от 2001 г. до настоящия момент и през целия период не е бил обезпокояван. За да бъде уважен така предявения иск следва да бъде установено чрез пълно и главно доказване от ищеца наличието на две кумулативни предпоставки – да е осъществено непрекъснато владение по отношение

на процесния имот и да е изтекъл предвидения в чл.79 ал.1 ЗС срок от 10 години. Съгласно чл.68 ЗС, владението е упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи, лично или чрез друго, като своя. Владението се характеризира с обективен признак – упражняване на фактическа власт върху вещта, и субективен признак – намерение вещта да се държи като своя.

Въз основа на ангажираните от ищеца доказателства се установи безспорно, че ищецът живее в процесния апартамент в продължение на повече от 10 години - от около 2000 г. насетне. Фактическата власт върху него е установена въз основа на наемно правоотношение между майката на ищеца и дружеството „Ланатекс“, в което тя е работила тогава. Съобразно трайната съдебна практика, в случаите, при които държането произтича от наемно правоотношение между собственик и наемател, като впоследствие наемателят променя намерението си и завладява вещта, промяната трябва да бъде демонстрирана по отношение на собственика, който е и бивш наемодател. Наличието на наемно правоотношение изключва владението, тъй като в този случай е налице държане, т.е. упражняване на фактическа власт със знание и намерение, че имотът се държи за друго. За да се приеме, че държането е превърнато във владение следва да бъдат установени действия, демонстриращи тази промяна. В случая, събраните по делото доказателства не установяват нещо повече от упражнявана от ищеца фактическа власт със знание и намерение, че се държи за друго, а не за себе си. Установеното, че ищецът не е заплащал наем, а е заплащал данъци на имота и извършвал ремонтни дейности в него не съставляват демонстрация на намерение за своеене. Ремонтните дейности биха били основание за възникване на вземане за наемателя за възстановяване на тези разходи /в с.см. определение №158/13.04.2021 г. на ВКС по гр.д. №3566/2020 г., II г.о./. Отделно от това, няма доказателства извършваните действия да са доведени до знанието на собственика, а именно търговското дружество „Ланатекс“, което като „Ланатекс“ АД е било собственик до 31.01.2017 г., когато по силата на закона е заличено като правен субект. Осъществената до тази дата фактическа власт от ищеца не може да се приеме, че е с намерение за своеене, което да е демонстрирано пред собственика, а след тази дата и до датата на завеждане на исковата молба /10.11.2023 г./ не е изтекъл 10-годишния давностен срок, поради което не са налице основанията на чл.79 ал.1 ЗС за придобиване по давност. Иницирираните действия по деактуване на сградата, в която се намира процесния апартамент, са извършени пред Областен управител на Област Габрово след 2017 г., поради което също не са правно релевантни за придобиване на имота по давност в настоящото съдебно производство.

Поради изложените по-горе съображения, съдът намери предявеният по делото установителен иск за собственост върху недвижим имот, находящ се в гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. * за неоснователен и недоказан, който като такъв следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, право на присъждане на разноси има ответникът по делото. Същият не е направил такива. Поискал е присъждане на юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от упълномощения юрисконсулт К.. На основание чл.78 ал.8 ГПК вр. чл.37 от ЗПП вр. чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ съдът определя претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 180,00 лв., което ищецът следва да бъде осъден да заплати.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от И. Г. Б., с ЕГН *****, от гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. * /със съдебен адрес: гр. В. Т., ул. „Б.“ №* ет. *, чрез адв. Г. Н./, срещу ДЪРЖАВАТА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, иск с правно основание чл.124 ал.1 ГПК за признаване за установено правото на собственост върху САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 73403.501.2392.1.4 по КК и КР на гр. Трявна, одобрени със заповед №РД-18-21/12.05.2010 г. на ИД на АГКК – Габрово, последно изменение със заповед КД-14-07-60/02.02.2011 г. на Началника на СГКК – Габрово, който самостоятелен обект се намира в сграда №1, разположена в ПИ с идентификатор 73403.501.2392, с предназначение – ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, брой нива – 1, с площ 41,33 кв., заедно със съответните идеални части от общите части на сградата, при граници: на същия етаж - 73403.501.2392.1.5, 73403.501.2392.1.3, под обекта – няма, над обекта - 73403.501.2392.1.10, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА И. Г. Б., с ЕГН *****, от гр. Трявна, ул. „Б.“ №* ет. *, ап. * /със съдебен адрес: гр. В. Т., ул. „Б.“ №* ет. *, чрез адв. Г. Н./, да заплати на ДЪРЖАВАТА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, сумата от 180,00 лв. /сто и осемдесет лева и 00 ст./ - юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78 ал.8 от ГПК.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Трявна: _____